

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2012/13:20

Stenografiska
uppteckningar
2012/13:20

Fredagen den 25 januari

1 § Utrikes frågor

Kabinettssekreterare Frank Belfrage

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för utrikes frågor
den 10 december 2012

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för utrikes frågor
den 17 januari 2013

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
utrikes frågor den 31 januari 2013

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Härmed förklarar jag EU-nämndens sammanträde öppnat. Vi hälsar kabinettssekreterare Frank Belfrage med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Vi befinner oss på punkt 1 på föredragningslistan, Utrikes frågor. Finns det några A-punkter? Det finns det.

Då, kabinettssekreteraren, ser nämnden fram emot återrapport från möte i rådet den 10 december och den 17 januari.

Anf. 2 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Återrapporten från den 10 december har delgivits nämnden skriftligt. Jag kommer nu med några kommentarer från den lunchdiskussion som ägde rum. Det gällde både Ryssland och fredsprocessen i Mellanöstern, som vi återkommer till, samt Syrien.

Vad gäller Ryssland var det flera ministrar som insisterade på att tydliga budskap måste sändas till Ryssland avseende tillämpningen av de mänskliga rättigheterna. Detta sades i perspektivet av det kommande EU-Ryssland-toppmötet, som ägde rum strax före jul. Flertalet medlemsstater argumenterade även för behovet av att kräva implementering av de ekonomiska avtal och fullgöranden som WTO-anslutningen föranleder. Det är ett särskilt problem att Ryssland inte fullgör de åtaganden som de har tagit på sig i WTO-fördraget.

Avseende diskussionen om visum konstaterades att ett visumfritt resande ligger i både EU:s och Rysslands intresse men att frågan är komplicerad ur ett tekniskt och politiskt perspektiv och att vi får se tiden an.

>>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<<

Sedan övergick lunchdiskussionen till utbyte av åsikter beträffande fredsprocessen i Mellanöstern. Denna diskussion ägde naturligtvis rum i ljuset av omröstningen i FN:s generalförsamling. Man talade om hur den nya situationen borde hanteras. Kretsen runt bordet var enig om att ett

återupptagande av fredssamtalen var det enda riktiga alternativet för att finna ett slut på konflikten.

USA:s betydande roll och inflytande i sammanhanget betonades. Den höga representanten Ashton menade att EU borde börja sända signaler till den nya amerikanska administrationen om att fredsförhandlingar är en högt prioriterad fråga. Vi återkommer till detta under den ordinarie dagordningen. Vissa ministrar menade att EU borde fundera ut ett eget initiativ till fredslösning om dödläget inom kvartetten kvarstår. Cathy Ashton betonade att EU trots den inte helt eniga omröstningen i FN fortfarande naturligtvis är en respekterad och väletablerad aktör i regionen.

Sedan var det ett möte med ledaren för den syriska oppositionen, SOC, al-Khatib. Han påpekade att koalitionen var öppen för samtliga grupper, inklusive kristna, kurder och alawiter, men att det var en svår uppgift att representera alla i det syriska samhället och att koalitionen kapacitet att omfatta det ökade antal grupper som krävde representation i nationalförsamlingen behövde prövas. Enligt al-Khatib, som hade anslutit sig till lunchdiskussionen vid kaffet och inte var med på de första punkterna, skulle koalitionen komma att behöva det internationella samfundets hjälp med övergången till en representativ regering.

På frågan vad EU och det internationella samfundet kunde erbjuda som stöd i processen var svaret väldigt tydligt; al-Khatib menade att koalitionen måste bli erkänd som den enda representanten för det syriska folket och erhålla materiellt och finansiellt stöd för att skydda och hjälpa civilbefolkningen.

Detta var innebörden av den lunchdiskussion och uppföljande kaffediskussion som ägde rum.

Även vad gäller FAC den 17 januari har nämnden fått den skriftliga återrapporteringen. Vid lunchen deltog jag i stället för utrikesministern, som var kvar i Stockholm, och jag kan konstatera att det fanns ett brett stöd för de insatser som dragits i gång för att stoppa de jihadistiska gruppernas framryckning söderut mot Bamako. Om den hade fortsatt hade landet fallit i terroristgruppernas händer. Därför handlade diskussionen mycket om de olika insatser som har gjorts.

Det fanns en bred samsyn om de grepp som tagits. Det första är den franska militära insatsen. Det andra är de västafrikanska grannländernas insatser under Ecowas paraply och den styrka som grupperas under akronymen Afisma. Det tredje är EU:s egen utbildningsinsats för de maliska säkerhetsstyrkorna. Den går under namnet EUTM och är nu på gång att inledas. Vi ska återkomma även till det under den ordinarie dagordningen.

Den fjärde punkten fanns det också en bred samsyn kring. Därtill gavs ett budskap till den maliske utrikesministern Coulibaly, som hade deltagit i mötet före lunchen, nämligen att Malis myndigheter och regering måste få till en "vägkarta" för en konstitutionell reform, transparenta val och även en inklusiv dialog med de grupper i norra Mali som tar avstånd från våld. Det var ett budskap som Coulibaly tog till sig och hade betonat under mötet före lunchen. Sedan diskuterade ministrarna hur uppföljningen skulle kunna äga rum.

Därefter redovisade kommissionär Piebalgs de stora socioekonomiska behov som kommissionen ser framför sig som nödvändiga att snart ta itu

Anf. 3 BÖRJE VESTLUND (S):

Jag brukar ha en undran hur det framskrider med västra Balkan. Detta verkar väldigt positivt i förhållande till de skrivningar vi haft tidigare, då det snarare låtit: Kommer det här att gå över huvud taget? Man får nästan säga att kommentarerna har varit sådana. Vad var det som hade hänt som gjorde att det känns mycket mer positivt i skrivningarna?

Anf. 4 BODIL CEBALLOS (MP):

Angående Syrienbrevet hade vi en lång diskussion i går i utrikesutskottet om hur Sverige ställt sig i den frågan, och jag ska inte återupprepa hela den. Men jag tänker på den svenska inställningen att vi alltid ska tala med en röst. Man har lyckats få ihop en kompromiss. Sedan är det ändå oerhört många andra som använder sin röst till att underteckna brevet. Jag har sett listan. Det var i slutändan bara ett fåtal av EU-länderna som inte undertecknade brevet. Jag skulle vilja höra kabinetssekreterarens inställning till detta.

Jag tycker att även Sverige kan använda sin röst. Det har man uppenbarligen gjort i det här fallet för att förhandla bort vissa saker som jag tycker var felaktiga, men i alla fall. Sverige använder sin röst i EU, men vi vill aldrig använda den egna rösten utanför, verkar det som. Andra gör dock det. Jag skulle vilja ha en kommentar till det.

Anf. 5 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det som ger vissa förhoppningar vad gäller västra Balkan är naturligtvis den dialog som pågår i EU:s och HR Cathy Ashtons regi mellan Serbiens och Kosovos ledare för att få till en normalisering när det gäller gränspassager och samarbete mellan de två länderna. Detta kan sedan leda fram till en förhandlingsöppning för Serbien – förhoppningsvis skulle det kunna äga rum i juni – respektive ett associerings- och stabiliseringsavtal för Kosovo. Det är tågordningen. Det finns signaler från båda sidor om samarbete, vilket naturligtvis väcker vissa förhoppningar. Men vi ska inte ropa hej för tidigt, utan vi får se hur det fortsätter.

Det är klart att Sverige utnyttjar sin röst, Bodil Ceballos, men vi vill göra det i sådana sammanhang där vi anser att politiken är den rätta. Som jag redovisade i går i utrikesutskottet har kontakter med FN:s och Arabförbundets fredsmäklare Brahimi visat att brevet till FN:s säkerhetsråd kanske inte var den bästa vägen att gå. Dessutom hade vi som sagt bara några dagar innan, den 10 december, i FAC kalibrerat fram EU:s linje och position.

För att undvika alla missförstånd: Självklart står Sverige för rättvisa och för att brott ska beivras. Samtidigt har vi en prioriteringsfråga här. Prio ett måste vara att få stopp på våldet och konflikten.

Anf. 6 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar kabinetssekreteraren för informationen under denna punkt.

Vi går vidare till punkt 3, Förenta staterna. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 7 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Denna och en lång rad andra punkter på dagordningen är diskussionspunkter. Vi har väldigt få beslutspunkter på utrikesministrarnas möte nästa torsdag.

Vad gäller frågan om USA handlar det om en diskussion för att förbereda den dialog som vi räknar med snart ska inledas med den amerikanska sidan när väl den amerikanska administrationen har formerats. Det är ett antal nya ministrar som ska godkännas i senaten. Vi vill vara tidigt ute med våra synpunkter, och EU:s höge representant i utrikesfrågor Cathy Ashton kommer att resa till Washington i närtid.

Det dialogerna handlar om är att försöka ge ytterligare skjuts åt den nya idé som nu börjar ta form på båda sidor om Atlanten om ett frihandelsavtal mellan USA och EU. Det är en gammal idé som inte minst vi från svensk sida har bejakat och främjat. Nu finns det ett växande stöd på båda sidor om Atlanten för detta. Det är någonting som man mycket tidigt måste ta itu med tillsammans med Obama 2-administrationen i perspektivet av EU–USA-toppmötet, som vi räknar med kommer att äga rum framåt sommaren.

Sedan kommer naturligtvis ett antal internationella frågor att behöva diskuteras mellan EU-sidan och den nya amerikanska administrationen – eller nygamla, kanske vi ska säga. Det gäller naturligtvis fredsprocessen mellan Israel och Palestina, Iran och den nukleära frågan, hanteringen av konflikten i Syrien och övergångsarrangemangen av processen i Afghanistan. Det gäller även exempelvis klimatfrågan. Den blivande utrikesministern Kerry har under sitt arbete i senaten visat mycket stort engagemang i klimatfrågan. Det vore mycket lämpligt att fortsätta den dialogen med honom när han väl blivit bekräftad som utrikesminister.

Anf. 8 BÖRJE VESTLUND (S):

Herr ordförande! Med den lite mer fylliga förklaringen än vad som står i regeringens ståndpunkt har jag bara några saker att lägga till. Det gäller bosättningspolitiken, att det också trycks på den. Det finns lite mer positiva signaler just nu efter det israeliska valet om att det möjligen skulle kunna gå åt rätt håll.

Man kanske också ska ta upp diskussionen om Guantánamo med tanke på att president Obama lovade att det skulle stängas men fortfarande inte är stängt.

Jag måste göra en ytterligare kommentar. Tyvärr kommer det väl att ta ganska lång tid med frihandelsavtalet, för USA är trots allt ett av världens mest protektionistiska länder. Men lycka till vill jag säga.

Anf. 9 LARS OHLY (V):

Jag skulle vilja instämma i den synpunkten från Börje Vestlund och särskilt lyfta fram att det finns ett gammalt löfte från den förra valrörelsen om att stänga Guantánamofängelset, men det har ännu inte blivit verklighet. Från människorättssynpunkt är det vidrigt att hålla människor fängslade utan rättegång på det sätt som där sker. Kampen mot terrorismen får aldrig innebära den typ av övergrepp av rättssystemet som vi har sett där.

Därför är det rätt viktigt att EU lyfter fram den typen av frågor – även om det naturligtvis inte är den viktigaste frågan att lyfta fram – när man diskuterar gemensamt agerande med USA i olika andra frågor.

Dessutom håller jag med om det som Börje Vestlund säger om handelsfrågorna, att det lär väl inte vara helt enkelt. Jag skulle gärna vilja ha en kommentar om det. Den amerikanska valrörelsen tenderar nästan alltid att bli protektionistisk. Det är nästan så att man drivs i riktning mot mer protektionism när man ska ut och vinna de amerikanska väljarnas gunst. Därför är det nästan som att det alltid är sämre att diskutera frihandelsfrågor i början av en presidentvalsperiod än i slutet. Nu är Obama inne på sin sista period och behöver inte bekymra sig om att bli omvald en gång till. Det kunde vara intressant att få en diskussion om hur handelsförbindelser mellan USA och resten av världen ska regleras och icke regleras i framtiden.

Anf. 10 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag noterar Börje Vestlunds och Lars Ohlys kommentarer.

Beträffande handeln kan jag lägga till att jag tror att det på båda sidor finns en stark medvetenhet om att ifall man ger sig in i en sådan förhandling måste man på förhand ha bedömt läget så att det finns goda chanser att man kan gå i mål. Ingendera sidan vill ge sig in i en frihandelsförhandling utan att veta att det kommer att lyckas. Därför har en arbetsgrupp, en högnivåarbetsgrupp, arbetat under hela hösten för att försöka kartlägga just de problemen.

Som Lars Ohly säger är de rätt många, och det blir en komplicerad förhandling, absolut, inte minst när det gäller de så kallade icke-tariffära handelshindren, nämligen de olika tekniska frågor som då ska ensas. Det brukar alltid vara en väldigt komplicerad process. Därför är det viktigt med ett ordentligt och gediget förberedelsearbete innan man ger sig i kast med förhandlingarna.

Anf. 11 BODIL CEBALLOS (MP):

Vi fick inget svar om att driva frågan om bosättningarna.

Anf. 12 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag ber om ursäkt; det skulle jag ha tagit upp. Detta är naturligtvis ett viktigt moment i både den svenska och den europeiska Mellanösternpolitiken, givet bosättningarnas folkrättsliga illegalitet. Det finns i alla våra texter. Självklart är det en av de viktiga parametrarna i EU-positionen att påtala. Det finns särskild anledning att lyfta fram detta nu eftersom 2012 har visat sig vara ett av de mest expansiva åren när det gäller bosättningspolitiken, vilket naturligtvis kommer att försvåra fredsförhandlingarna.

Anf. 13 PATRIK BJÖRCK (S):

Herr ordförande! Jag uppfattade inte något svar på frågan om de omfattande kränkningar av mänskliga rättigheter som regimen i Washington gör sig skyldig till.

Anf. 14 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:
Jag konstaterade att jag hade noterat vad Börje Vestlund och Lars Ohly hade sagt på den punkten.

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:
Jag kan sammanfattningsvis konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.
Vi lämnar punkt 3 och går till punkt 4, Fredsprocessen i Mellanöstern, MEPP. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 16 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:
Vi gick igenom den här punkten ganska extensivt i utrikesutskottet i går, så jag kanske kan ta den mera kursivt nu.

Jag konstaterar att två huvudpunkter återstår att rätas ut för att se vilka förutsättningar det finns att återuppta förhandlingarna. Å ena sidan är det den nya israeliska administrationen som ska formeras efter valet. Å andra sidan har vi ett behov av ett amerikanskt engagemang, och där återstår att se hur Obama 2-administrationen vill hantera Mellanösternfrågan och fredsförhandlingarna när väl kabinettet är utsett.

Som vi konstaterade i utrikesutskottet i går har valutslaget i Israel givit en försvagad högerflank, men likväl är det att vänta att Netanyahu nästa vecka kommer att få budet av president Peres att påbörja förhandlingar om en regeringsbildning. Sedan återstår att se hur han kommer att vilja formera och med vilka partier skapa en regering och skapa sig den majoritet han behöver i Knesset. Men oavsett hur koalitionen ser ut kan man utgå från att den kommer att inkludera företrädare för vitt skilda åsikter i de allra viktigaste skiljelinjerna i israelisk politik och samhälle. Det kommer att bli religiösa kontra sekulära, vänster kontra höger, hökar kontra duvor när det gäller förhandlingarna med palestinierna.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Sedan räknar vi med, som vi sade under den föregående dagordningspunkten om USA, att HR Cathy Ashton med stöd av sina utrikesministerkolleger, vilket är det hon vill tala om, rätt snart kommer att kunna resa till Washington för att försöka engagera amerikanerna i fortsättningen.

Det pågår i ett antal europeiska huvudstäder en diskussion om vilka parametrar man skulle kunna lyfta in i nya utspel för att få i gång freds- förhandlingsarbetet, som alla naturligtvis på något sätt bygger på den position som EU mejslade fram under det svenska ordförandeskapet 2009.

Anf. 17 BÖRJE VESTLUND (S):
Herr ordförande! Även här vill vi betona just detta med bosättningspolitiken och att den tas upp på ett tydligt sätt. Vi har också uppfattningen att man borde införa ursprungsmärkning av produkter från bosättningsarna och ytterligare fundera på om det finns fler åtgärder man kan vidta för att öka trycket på bosättningspolitiken.

Också här tycker jag att Börje Vestlund säger kloka saker – han gör det i dag.

Jag tror att det är viktigt, när man nu har förhandlingar om en ny regering i Israel, att vara väldigt tydlig från EU:s sida i de två frågor som Börje Vestlund tar upp, ursprungsmärkningen av produkter från ockuperat område samt bosättningarna, framför allt E 1, som är fullständigt oacceptabla. Men det gäller också att inte glömma Gaza och att den bräckliga vapenvila som finns där just nu måste innebära att man går vidare med att säkra freden och framför allt se till att Gaza får förnödenheter för att kunna bygga upp samhället igen.

Det är mycket som har gått fel under den senaste israeliska regeringsperioden; det gäller bristande förståelse för palestiniernas situation, bristande önskan om en tvåstatslösning och mycket misstro. Det är naturligtvis inte bara israeler som behöver förbättra sin inställning till en tvåstatslösning – det behövs på den palestinska sidan också. Men Israel är ockupant. Israel har det övergripande ansvaret som den ockuperande staten, och det är därmed dem som det måste sättas press på i större utsträckning. Det önskar jag att EU så tydligt som möjligt tar ställning för.

Anf. 19 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är inte mycket att tillägga. Självklart är det, som jag sade i det förra inlägget, en viktig parameter både i den svenska och i den europeiska linjen att få stopp på expansionen när det gäller bosättningspolitiken.

Vi tittar – jag sträcker mig inte längre än så just nu – på frågan om märkning av bosättningsprodukter. Vi tittar på det brittiska och det danska exemplet för att se vad vi kan lära av dem.

När det gäller Gaza håller jag självklart helt med om vad Lars Ohly säger. Det är viktigt att konsolidera den uppgörelse som gjordes i höstas och sedan driva vidare öppningen av Gaza. Det är också en viktig punkt i den svenska positionen.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det även på denna punkt finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går vidare till punkt 5, Södra grannskapet, och vi börjar med Syrien. Det är, som jag har uppfattat det, en diskussionspunkt.

Anf. 21 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Ja, herr ordförande, det är återigen en diskussionspunkt. Det har förekommit en diskussion om huruvida det skulle komma att bli rådsslutsatser, men just nu ser det inte så ut. Skulle det bli så återkommer vi naturligtvis till nämnden.

Bakgrundsbilden är förfärande, som vi känner till. Konflikten i Syrien fortgår. Vi har nu ett läge där ingendera av parterna är stark nog att bekämpa den andra. Det finns nu ett slags militär logik där båda parterna tror sig likväl kunna kämpa ned den andra. Därför finns det mycket lite, om något, utrymme just nu för FN:s och Arabförbundets medlare Brahim att hitta en väg för en politisk lösning. Intresset för politiska samtal är just nu utomordentligt begränsat, och kyligt, såväl från oppositionen som från regimen.

Vad vi ser nu är ökade inslag av sektaristiskt våld, en förfärande humanitär situation och en fortsatt urartning av konflikten mot någon form av balkanisering, där de olika etniska och religiösa grupperna ställs mot varandra och där vi mycket väl så småningom kan se regimen som bara en av många stridande grupper.

Brahimi har försökt se om man via säkerhetsrådet kunde hitta en brygga mellan framför allt Ryssland och USA och har haft rätt många möten och gjort olika sonderingar i den riktningen. Så här långt får vi dock konstatera att det varit inkonklusivt.

Under tiden fortsätter flyktingsituationen att dramatiseras. Vi har nu två miljoner internflyktingar och nära 600 000 flyktingar utanför landets gränser, vilket också bidrar till risker för destabilisering i både Jordanien och Libanon. FN beräknar att över fyra miljoner människor är i behov av humanitärt stöd. FN har nu uppgraderat krisen till den högsta nivån, den tredje nivån, och även presenterat sin regionala humanitära plan för 2013 där man uppger ett behov på 1 miljard US-dollar för de första sex månaderna.

Humanitärt är problemet fortsatt frågan om tillträdet, både inom regimkontrollerade områden och i de områden som kontrolleras av oppositionen. Som jag nämnde i utrikesutskottet i går kommer det därför nu att bli en givarkonferens, som äger rum i Kuwait nästa vecka, den 30 januari. Biståndsministern kommer att vara närvarande. Sverige tillhör de större biståndsgivarna, med närmare 250 miljoner kronor förra året, och vi kommer fortsatt att stödja de humanitära insatserna.

Diskussionen bland utrikesministrarna på torsdag kommer också att handla om att förbereda nästa utrikesministermöte då vi måste ta ställning till hanteringen av den fortsatta sanktionsregimen. Den förlängdes med tre månader i höstas och går ut den 1 mars. Det som har väckt en hel del diskussioner – ministrarna kommer säkert att fortsätta med dessa – handlar om >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< idé om att se över vapenembargot mot Syrien och lätta på bestämmelserna vad gäller den syriska oppositionen, vilket vi och en lång rad andra medlemsstater ser med mycket stor tveksamhet på. Vi får återkomma när läget klarnar lite mer om vad som kan hända på den punkten, alltså inför nästa FAC-möte i februari. Denna gång blir det, som sagt var, bara en diskussion och ett meningsutbyte.

Anf. 22 LARS OHLY (V):

I nyheterna sades det härom morgonen att Ryssland nu flyger ut ett antal av sina medborgare från Syrien. Det spekulerades i om det innebar att Ryssland var på väg att överge det stöd som man har visat Assad tidigare. Finns det några sådana tecken?

Nyckeln för att världssamfundet ska kunna agera tydligare ligger väl i Ryssland. Jag skulle tro att om Ryssland överger sin vetopolitik i säkerhetsrådet kommer Kina också att göra det. Då skulle det finnas öppningar för världssamfundet att agera med större kraft. Ser du några sådana tecken? Finns det sådana tecken i skyn?

Anf. 23 BODIL CEBALLOS (MP):

I går talade kabinetssekreteraren om att det höjs röster för att man ska ta bort vapenembargot till bara en av parterna, nämligen opposition-

en. Jag vill stödja regeringens uppfattning att det inte är den svenska linjen.

Jag har en fråga om ”balkanisering”. Man brukar utgå från att man ska bibehålla den territoriella integriteten, men kommer det att fungera eller kommer Syrien att splittras? Förs de diskussionerna? Jag tänker till exempel på det kurdiska området. Man är, såvitt jag vet, inte inne på att bli en självständig stat men någon form av federal statsbildning. Förs de diskussionerna i era led?

Anf. 24 BÖRJE VESTLUND (S):

Den här frågan har kabinetssekreteraren delvis redan svarat på, men vi vill betona att vi tycker att det är anmärkningsvärt att Sverige står ensamt i EU när det gäller uttalandet att anmäla Syrien till Internationella brottmålsdomstolen. Det ser inte bra ut.

Anf. 25 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Dess värre, Lars Ohly, ser vi inte så många tecken på det. Vi har också hört uppgifterna från rysk sida om evakuering. Det har nog snarast gällt familjer och anhöriga givet det svåra säkerhetsläget. Vi har spekulerat om detta tidigare i både utskottet och nämnden. Det kan ju komma en stund då både Ryssland och USA finner att konflikten har fått en sådan omfattning och har en sådan destabiliserande verkan i hela regionen att man finner anledning att försöka hjälpas åt för att få bukt med konflikten. Det är det som Brahimi försöker. Så här långt har han inte lyckats. Det har varit relativt inkonklusiva diskussioner. Man ska aldrig säga aldrig, men vi ser ingenting riktigt konkret ännu.

När det gäller Bodil Ceballos fråga om ”balkanisering” menade jag att man ser de olika grupperingarna mot varandra. Internationella samfundet har varit tydligt med att vi måste slå vakt om Syriens territoriella integritet och motverka alla försök att splittra landet. Vi måste se hur vi kan hålla ihop det syriska samhället. De diskussioner som förs i något slags post-Assad-perspektiv handlar just om återuppbyggnadsarbetet, den socioekonomiska återhämtningen och de politiska inklusiva dialoger som måste föras för att de olika grupperingarna, och religiösa och etniska grupperna, ska kunna leva tillsammans i fred i ett sammanhållet Syrien. Min kommentar gällde närmast att vi just nu ser hur de står mot varandra.

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går vidare till Egypten.

Anf. 27 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är också en diskussionspunkt där vi sannolikt kommer att få en återrapportering från EU-ordföranden Van Rompuys besök i Kairo för några dagar sedan. Diskussionen kommer naturligtvis att handla om övergångs- och transitionsprocessen i Egypten mot bakgrund av den nyligen genomförda folkomröstningen om en ny konstitution och om de förestående parlamentsvalen.

2012/13:20

25 januari

Som nämnden redan har sett av våra rapporter och i medierna slutade förra årets folkomröstning i en ny konstitution. Den antogs med en majoritet på ungefär 63 procent – valdeltagandet var dock lågt, 33 procent. Flera stora städer, inklusive Kairo, avvisade utkastet i omröstningen medan befolkningen på landsbygden var övervägande positiv. Den politiska polariseringen i Egypten har tilltagit till följd av processen kring antagandet av och innehållet i den nya konstitutionen.

President Mursi har inbjudit oppositionen till en nationell dialog om den antagna konstitutionen. Stora delar av oppositionen har avvisat den inviten.

Nu har konstitutionen trätt i kraft och den definierar presidentinstitutionen, den dömande och den lagstiftande maktens befogenheter. I väntan på val till underhuset ligger nu den lagstiftande makten enligt författningen i parlamentets överhus. Därmed har presidentens befogenheter återgått till vad vi skulle kunna kalla en form av normalläge jämfört med den makt som han hade tillskansat sig genom olika dekret i höstas.

I den nya konstitutionen består den presidentiella karaktären på staten och maktutövningen, även om presidenten har något färre befogenheter jämfört med den tidigare konstitutionen.

Nästa kontrollstation i processen är val till parlamentets underhus, det som kallas för Peoples Assembly. Förberedelser för det pågår. Parlamentets överhus, Shura Council, har antagit en vallag. Den granskas nu av konstitutionsdomstolen. Något valdatum har ännu inte lagts fast, men det finns uppgifter om att valet till parlamentet kommer att äga rum i april. Vi ska komma ihåg att överhuset fortsatt har över sig ett hot om upplösning genom domstolsbeslut. Vi väntar ett domstolsutslag i februari.

Till bakgrundsbilden som ministrarna också kommer att diskutera hör att den ekonomiska situationen fortsatt försämras. Budgetunderskottet ökar. Valutareserven uppges täcka endast tre månaders import, och det egyptiska pundet har försvagats den senaste tiden. Diskussioner pågår med valutafonden, IMF, om makrofinansiellt stöd i form av lån i utbyte mot strukturella ekonomiska reformer. De förhandlingarna är ännu inte avslutade. Det återstår att se om en överenskommelse kan nås före det egyptiska parlamentsvalet.

Från svensk sida finner vi det angeläget att understryka betydelsen av en övergång till ett demokratiskt Egypten som respekterar mänskliga rättigheter, inbegripet yttrande- och föreningsfrihet, minoriteters och kvinnors rättigheter samt naturligtvis rättsstatens principer. Vi menar att det är angeläget att tillämpningen av den nya konstitutionen främjar alla egyptiers grundläggande rättigheter.

President Mursi har naturligtvis ett särskilt ansvar för att motverka polarisering. Ett av de budskap som Europeiska rådets ordförande Van Rompuy gav honom när han var i Kairo nyligen var att främja dialog och verka för en inklusiv transitionsprocess.

I ett svenskt perspektiv är det viktigt att EU stöder övergångsprocessen utifrån riktlinjerna i EU:s grannskapspolitik, som vi talat om många gånger i nämnden, om principen om mer för mer.

Det är de ingångsvärden som kommer att bilda bakgrund för ministrarnas diskussion om Egypten nästa torsdag.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i ärendet.

Vi går vidare till arabiska våren. Även det är en diskussionspunkt.

Anf. 29 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det handlar om utrikesministrarnas förberedande diskussion inför Europeiska rådet den 7–8 februari. De slutsatser som där planeras att antas kommer ju att redovisas i nämnden av Europaministern inför GAC och sedan av statsministern.

Det handlar om EU:s svar och budskap till länderna i södra grannskapet när det gäller det stöd som har utarbetats och de grepp som behövs för de differentierade samhällssituationerna från Tunisien och ända bort till Jordanien och Syrien. Utkastet till de rådsslutsatser om regional integration i Maghreb som FAC väntas anta som A-punkt har distribuerats till nämnden, så jag tror inte att jag behöver gå in mer på det.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det även på denna punkt finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Punkt 6, Iran, har utgått.

Vi går till punkt 7, Arktis. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 31 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är en punkt som vi från svensk sida bett att få ha på dagordningen i Bryssel för att kunna orientera medlemsstaterna om det arbete som vi och andra lägger ned på Arktiska rådet givet vårt ordförandeskap som tar slut den 15 maj i år i samband med utrikesministermötet i Kiruna.

Jag redovisade upplägget i utskottet i går. Vi har ett antal substantiella punkter som vi arbetar på och vill orientera utrikesministrarna om i Bryssel. Det handlar om ett nytt bindande avtal. Vi antog ett i förfölj om search and rescue. Nu handlar det om oljeutsläpp. Det handlar också om att påbörja förhandlingar om att sänka utsläppen av sotpartiklar, vilket är särskilt viktigt ur ett klimatperspektiv, och det handlar om den ekonomiska och sociala utvecklingen för de permanenta befolkningarna i de arktiska områdena.

Dessutom handlar det om institutionella frågor, som bildandet av det nya arktiska sekretariatet som vi invigde i måndags och där utrikesministern var närvarande. Arktiska rådet har inte bara fått ett sekretariat utan också en budget som gör att man konsoliderar det arktiska arbetet på ett annat sätt än tidigare.

Vi ska försöka ro i hamn frågan om ansökningarna om att vara observatör i Arktiska rådet. Det har visat sig vara en rätt så kontroversiell fråga som det föregående danska ordförandeskapet inte lyckades lösa. Vi ska fortsätta den diskussionen. Det handlar om de villkor som ska gälla för observatörer och den rågång som ska gälla mellan att vara fullvärdig medlem och att vara observatör.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Vi tycker att det är viktigt att EU medverkar i arbetet i Arktis. Vi har försökt lyfta fram en europeisk specialitet, nämligen rymdarbetet och

Anf. 32 LARS OHLY (V):

I vårt underlag stod det inte vilka som har ansökt om observatörsstatus förutom EU, men nu fick jag höra att Kina var ett av länderna. Finns det fler?

Det stod inte heller något om den svenska positionen. Nu säger du att Sverige är *för* att EU ska få observatörsstatus. Vad har vi för inställning till andra ansökarländer?

Jag är lite tveksam till att EU är med som organisation i den här typen av råd. Jag tycker att det är viktigt att det är de ingående länderna som har bestämmanderätten. Därför är det viktigt att vara tydlig med att observatörsstatus inte ger samma befogenheter som medlemsstatus.

Anf. 33 BODIL CEBALLOS (MP):

Jag skulle vilja veta vad specifikt det är som oroar de länder som inte vill ha med observatörerna. Det är tydligen en kontroversiell fråga. Vad är det specifikt man motsätter sig?

Jag delar Lars Ohlys tveksamhet. Det är viktigt var gränsen mellan observatör och medlem går så att inte de som är observatörer får för mycket att säga till om. Då är det ju ingen mening med att ha Arktiska rådet så småningom.

Anf. 34 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är en viktig punkt som både Lars Ohly och Bodil Ceballos lyfter fram. Denna syn delas helt av Sverige både som land och som ordförande. Det är också den stämning som råder bland medlemsstaterna. Därför läggs det just nu ned rätt mycket arbete på att klargöra rågången exakt. Det är tydligt att om man är fullvärdig medlem deltar man i beslutsprocessen. Om man är observatör kan man delta, bevaka och göra inlägg om man så vill, men man deltar inte i beslutsprocessen. Den skillnaden är viktig.

Lars Ohly frågade vilka fler det gäller. Just nu har vi – förutom EU och Kina – Italien, Japan, Korea, Singapore, Indien och ett antal NGO:er som också har bett att få vara med som observatörer. Medlemsstaterna i Nuuk fastlade – som det danska ordförandeskapets sista åtgärd – en kriterielista som ska följas. Det är mot den kriterielistan som ansökningarna ska värderas.

Sedan räknar vi med att försöka få till ett beslut i samband med utrikesministrarnas Kirunamöte den 15 maj.

Anf. 35 BODIL CEBALLOS (MP):

Jag tyckte att du sade Italien. Det låter lite underligt om både EU och Italien söker observatörskap. En del av de övriga ligger väldigt långt från Arktis, om inte annat.

Anf. 36 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är många stater som har velat vara med givet den nya situation som nu råder i Arktis med de nya transportlederna. Det är sådana som

intresserar sig såväl för klimatfrågor och resursfrågor som för transportfrågor. Italien har medverkat tidigare som observatör. Men nu riggas observatörskretsen om, och därför har Italien sökt igen. Det är väl det som är bakgrunden.

2012/13:20

25 januari

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i ärendet.

Vi går vidare till punkt 8, Somalia/Afrikas horn. Det är en beslutspunkt.

Anf. 38 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Nämnden har fått utkastet till de rådsslutsatser som finns om Somalia. De är dock inte färdigförhandlade, så texten kan komma att ändras mellan nu och nästa torsdag.

Om Somalia är också att säga att landets president kommer att medverka. Han är bjuden till ministrarnas lunch. Det är de budskap som kommer att framföras till honom som diskussionen kommer att handla. Förhoppningen är att rådsslutsatserna ska vara färdigförhandlade till dess.

För att kort sammanfatta vad det hela går ut på kan jag konstatera att det i rådsslutsatserna står att Somalia befinner sig i ett historiskt skede med möjlighet att lämna två decennier av konflikt bakom sig och återuppbygga långsiktig fred. EU åtar sig att stödja den somaliska regeringen i denna process bland annat genom att stå värd för en konferens i Bryssel om Somalia i höst. Rådsslutsatserna understryker också vikten av somaliskt ägarskap och ansvar för återuppbyggandet. Det lyfts fram i texten att det har skett ett skifte i förutsättningarna för relationerna med den somaliska regeringen. Vikten av internationell samordning och komplementaritet vad gäller stöd till den somaliska säkerhetssektorn noteras.

Avseende AMISOM, som är den afrikanska unionens styrka, som finns i landet och som har bidragit till att skapa en bättre säkerhetssituation konstateras att insatsen kommer att fortsätta bortom 2013. Man noterar EU:s fortsatta stöd för den. Även EUTM, det vill säga EU:s insats för att utbilda somaliska säkerhetsstyrkor, lyfts fram. Där välkomnas AU:s och FN:s översyn av respektive verksamhet i Somalia. Övergångsprocessen i Somalia lyfts fram, och man anger att det hela bör syfta till att bygga fungerande institutioner. Rättssektorn, respekten för mänskliga rättigheter och förbättrade relationer med internationella finansiella institutioner understryks. Antagandet av en ny konstitution är av stor betydelse, och ekonomiska och humanitära frågor betonas.

Avslutningsvis, lyfts fram i texten, sjöröveriet och här framhålls behovet av stöd för att hantera de grundläggande problemen i det somaliska samhället. Vikten av stärkt regional kapacitet betonas avseende bekämpande av terrorism. Texten avslutas med att man lyfter fram det regionala samarbetet och betydelsen av detta. Det är viktigt när det gäller fred, säkerhet, stabilitet och ekonomisk utveckling på Afrikas horn. Det handlar också om EU:s beredskap att tillsammans med den regionala gruppen IGAD och Afrikanska unionen arbeta för en förbättrad regional situation på hornet.

Denna text är basen, och vissa justeringar kan alltså komma att äga rum mellan nu och torsdag.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

I så fall blir det skriftligt samråd med nämnden.

Anf. 40 JOHNNY SKALIN (SD):

Som alla inser har Somalia ett behov av återuppbyggnad nu. Det gäller inte bara institutionerna, utan även näringsliv, produktion och jordbruk behöver byggas upp. För detta behövs människor med kunskap såväl från väst som från Somalia. Rimligen borde människor som till exempel är vana att leva i ett näst intill korruptionsfritt samhälle som fungerar vara mer reformbenägna och reformvilliga än människor för vilka korruption och rättslöshet har blivit norm. Vi instämmer därför i president Hassan Sheik Mohameds vädjan om att människor i diasporan återvänder till Somalia och hjälper till att bygga upp landet.

Vi anser att Sverige måste vara drivande i frågan om ett strategiskt paket för dem som frivilligt vill återvända. Vi har människor i EU som kommer från Somalia och som har fått utbildning, kompetens och erfarenheter i EU. Somalia behöver ett återvändarprogram med reintegrationsåtgärder och eventuell närvaro i landet som specifikt hjälper till med återvändandefrågor, hjälp med att certifiera kvalifikationer och utbildningar, finansiell support till dem som vill återvända samt ett säkerhetsparaply för Adenviken och Somalia. Vi tror också att ett återvändandebidrag kan användas som ett startkapital för att bygga upp mikro- och småföretag.

Detta är vår syn på Somaliafrågan, som vi upplever skiljer sig från regeringens uppfattning i frågan. Mot denna bakgrund anmäler vi avvikande mening.

Anf. 41 LARS OHLY (V):

Slutsatserna berör i princip enbart Somalia. Punkten heter Somalia/Afrikas horn. Samtidigt har vi hört om en möjlig kupp eller åtminstone en missnöjesyttring bland militärer i Eritrea. Eritrea är oerhört väsentligt av många skäl, och för Sverige också av det skälet att en svensk medborgare, Dawit Isaak, sitter fängslad där sedan tio år.

Kommer Eritreafrågan på något sätt att komma upp på minister rådsmötet, och finns det någon information om det som händer i Eritrea just nu?

Anf. 42 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Ordförande! Jag tackar kabinetssekreteraren för föredragningen. Jag har bara en fråga, och jag tänkte passa på att ställa den när Somalia är uppe.

Kenya har haft stora problem med att lagföra. Landet har inte orkat med, vad jag har förstått, eftersom det har blivit så många när det gäller piratbekämpningen. Min fråga är: Hur ser strategin ut för att hantera detta? Sverige ska ju förhoppningsvis bidra, antar jag. Gunilla Carlsson var nyligen nere i Somalia. Jag vet inte om kabinetssekreteraren kan kommentera lite grann vad som diskuterades då och om Sverige gav

några löften på plats i form av humanitärt stöd eller bistånd. Det gäller också hur man ska kunna lagföra dessa människor. Man talar om twin approach, det vill säga att bekämpa pirater både till havs och på land.

Jag tror att det stod om två andra länder som också skulle bidra till och vara med i lagföringen. Det är som sagt en sak att fånga pirater, men vad gör man sedan?

Anf. 43 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Eritrea kommer inte som sådant att bli föremål för diskussion. Men givet att Afrikas horn onekligen är rubriken för punkten, som Lars Ohly så riktigt påpekar, kan det naturligtvis komma en del kommentarer. Jag skulle dock tro att det blir mer i form av underhandsdiskussioner. Alla ställer sig den fråga som Lars Ohly ställer, nämligen: Vad var det som hände i Eritrea? Vi försöker pussla ihop, rekonstruera och se vad vi kan få ut av de mycket knapphändiga uppgifter som vi har från detta mycket stängda samhälle.

För närvarande verkar läget vara lugnt i Asmara, men exakt vad som pågick, vilka motsättningar och vilka krafter som stod mot varandra har vi just nu inget fullständigt svar på. Vi följer naturligtvis utvecklingen mycket noggrant.

Désirée Pethrus tar upp lagföringen av pirater. Det har varit ett väldigt problem; precis som du säger har kenyanerna problem med att ta emot och lagföra dessa människor även om de har gjort en hel del beaktningsvärda insatser. Därför har EU:s strategi varit att försöka få till flera länder. Jag tror att det finns ett avtal med Seychellerna och även med Moçambique, i alla fall förs det diskussioner med dem. I något fall har piraterna också lagförts i de länder vilkas militärer tagit fast dem i Adenviken. Jag tror att det fanns några sådana fall även i USA, om jag minns rätt.

Detta förblir ett problem. Dock måste vi konstatera att det går mycket lugnare till just nu vid Adenviken, förmodligen också beroende på att näringen i form av rederierna numera har beväpnade vakter på sina båtar i betydligt högre grad. Det finns mycket mer av en systematisk konvojering med hjälp av styrkor som till exempel EU:s Atalantastyrka. Detta har gjort att vi sett mycket färre fall av angrepp från piraterna. Därmed är det också färre som har lagförts.

Andrés Jato påpekar att utifrån skrivningen i texten finns denna möjlighet att fortsatt diskutera med ett antal andra stater hur lagföringen skulle kunna gå till.

På den sista frågan svarar jag: Ja, Sverige är mycket aktivt engagerat när det gäller det humanitära stödet till Somalia. Det ingick naturligtvis i de diskussioner som biståndsminister Gunilla Carlsson förde när hon var där. Jag ser just i texten att Sverige år 2012 gav 130 miljoner kronor i utvecklingssamarbete och ca 160 miljoner kronor för humanitära insatser. Vi tillhör alltså de stora bidragsgivarna till Somalia.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet, och jag noterar avvikande mening från Sverigedemokraterna.

Vi går vidare till punkt 9, Mali. Det är lite osäkert för oss om detta är en diskussions- eller besluts punkt.

Anf. 45 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Just nu ser det ut som en diskussionspunkt som till och med kan bli rätt kort givet att utrikesministrarna så sent som i förra veckan, den 17 januari, hade en diskussion om Mali. Jag redovisade detta vid återrapporteringen från förra veckans möte.

Det är alltså inte mycket att tillägga just för dagen. Jag kan bara konstatera att det den 29 januari kommer att ordnas ett givarmöte i Addis Abeba för att mobilisera stöd till Ecowas och den styrka som de västafrikanska länderna nu mobiliserar för att bidra till en stabilisering av situationen i Mali. Från svensk sida har vi förutsett att vi ska kunna hjälpa till bland annat när det gäller transportstöd.

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Detta var alltså en diskussionspunkt. Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går vidare till punkt 10, Ryssland. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 47 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Diskussionen handlar om en återrapportering från höga representanten Ashton om det toppmöte som genomfördes i Bryssel den 21 december och som fokuserade väldigt mycket på det ryska WTO-medlemskapet.

Vi har från svensk sida anmält behovet av att ha en bredare Rysslandsdiskussion i utrikesministerkretsen. Den kanske påbörjas i samband med återrapporteringen, men vi vill se en samlad genomgång med kanske något underlag också. Det är sannolikt att det i så fall blir tal om detta vid antingen februarimötet eller marsmötet. Det finns nämligen rätt mycket att tala om när det gäller EU:s relationer till Ryssland, uppföljningen av WTO-medlemskap och de problem vi nu ser torna upp sig vid horisonten.

Det blir alltså förmodligen bara en kort återrapportering från toppmötet av HR Cathy Ashton. Det blir kanske några begynnande kommentarer men sedan förberedelser för en bredare diskussion i februari eller mars.

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i ärendet.

Vi går vidare till punkt 11, Kort uppföljning av toppmötet mellan EU och Gemenskapen för Latinamerikas och Västindiens stater. Det är en informationspunkt.

Anf. 49 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Mötet påbörjas i Santiago de Chile i dag, och därför finns inte mycket att säga just nu. När ministrarna sedan möts kommer en återrapportering från det möte som äger rum nu i helgen att ske. Det kommer kanske att föranleda en del kommentarer om hur uppföljningsverksamheten ska se ut. Eftersom mötet inte har avslutats ännu finns det inte mycket jag kan säga just för ögonblicket.

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 11 och går vidare till den sista punkten, punkt 12, Övriga frågor. Det gäller södra Kaukasien. Också det är en informationspunkt.

2012/13:20

25 januari

Anf. 51 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Detta är en punkt som vi från svensk sida har bett om att få upp på dagordningen. Det handlar om återrapportering från den resa de svenska, polska och bulgariska utrikesministrarna gjorde i södra Kaukasus och som de vill återberätta och informera kollegerna om.

Som jag berättade i utrikesutskottet i går handlar det om redovisning av intryck av läget i Georgien efter det maktskifte som där sker och det samspel som äger rum mellan presidenten som är kvar och den nya majoriteten i parlamentet samt den nya regeringen. Eftersom de kommer från två olika politiska familjer handlar det om hur detta samspel, som naturligtvis rymmer en hel del spänningar, kan gestalta sig. Det är det ena.

Det andra är trions besök i Jerevan och Baku, en diskussion om läget i Nagorno-Karabach-konflikten och på vilket sätt EU skulle kunna bidra till att få till en fredlig utveckling där.

Jag ska också säga att besöket skedde i nära samarbete med EEAS och den höga representanten Cathy Ashton. I någon mening var alltså de tre ministrarna under sin resa där å hennes vägnar. Det är ett nytt sätt att så att säga använda sig av hela verktygslådan i utrikestjänsten, nämligen att hon med jämna mellanrum kan vilja delegera olika uppdrag till kolleger eftersom hon inte alltid själv kan resa överallt och vara överallt samtidigt. Detta har gjorts nu – det finns ett antal tidigare exempel – och har givit mersmak. Det är någonting som kan komma att utvecklas framöver.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Därmed har vi nått slutet av denna dagordning, och nu återstår för oss bara att önska kabinettssekreteraren med medarbetare en trevlig helg.

2 § Jordbruk och fiske
Statssekreterare Magnus Kindbom
Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för jordbruk och fiske den 18–20 december 2012
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för jordbruk och fiske den 28 januari 2013

Anf. 53 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statssekreterare Magnus Kindbom med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Finns det några A-punkter? Det finns det.

Då, statssekreteraren, ser vi fram emot en återrapport från möte i rådet den 18–20 december 2012.

Anf. 54 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Ordförande! Jag är beredd att svara på frågor om det finns några särskilda sådana från nämnden.

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att ingen begär ordet, och vi tackar därmed för informationen under denna punkt.

Vi går vidare till fisket och punkt 3, Ordförandeskapets arbetsprogram – Föredragning av ordförandeskapet. Detta är en ny fråga för nämnden, och det är en informationspunkt.

Anf. 56 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Det irländska ordförandeskapet kommer som brukligt att inleda rådmötet med att presentera sitt arbetsprogram.

På jordbrukssidan kommer arbetet att domineras av reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken, där ordförandeskapet planerar en politisk överenskommelse på junirådet. Jag stöder deras ambition och hoppas på konstruktiva förhandlingar under det kommande halvåret.

På fiskesidan är det reformen av den gemensamma fiskeripolitiken som kommer att stå i fokus. Också här planerar ordförandeskapet att nå en överenskommelse, och även den ambitionen stöder jag.

Utöver dessa prioriteringar kommer ordförandeskapet så fort det presenteras att ägna mycket tid åt den nya lagstiftningen för djurhälsa, växtskydd, utsäde och offentlig kontroll. På denna dagordningspunkt förutser vi ingen diskussion på rådet.

Anf. 57 LARS OHLY (V):

Om jag har förstått det rätt avser ordförandeskapet att lyfta fram frågan om ett nytt fiskeavtal med Marocko. Det är en känslig fråga som har varit uppe tidigare. Anledningen till att den är känslig är i första hand att Marocko gör anspråk på att förhandla även för Västsaharas fiskevatten. Den svenska riksdagen har fattat beslut om att Sverige ska erkänna Västsahara.

Det är klart att man kan vänta till dess att frågorna blir mer konkreta och specifika innan man tar ställning, men vi tycker att det vore bra om Sverige redan på detta stadium markerade att det inte är acceptabelt att Marocko företräder Västsahara i förhandlingarna om fiskevatten och att

Anf. 58 PYRY NIEMI (S):

Det här är en informationspunkt, så jag vill bara göra medskicket att detta är viktigt. Jag delar för övrigt Lars Ohlys uppfattning att den punkten är väldigt viktig, och den är också principiellt viktig. Det är bra att ha med sig under hela processen. Det kommer att vara fler förhandlingar, så det är som det är med det.

När det gäller fiskeområdet tänker jag också på utkastförbud och att Sverige fortsätter att vara en väldigt aktiv part där. Det gäller inte minst i fråga om att hela tiden utveckla och hitta nya selektiva redskap; det tycker jag är en viktig punkt i den gemensamma fiskeripolitiken.

Anf. 59 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Vad gäller frågan om Marocko är det känt i EU vad den svenska uppfattningen är. Vi har också från regeringens sida drivit den under lång tid. Det är såklart en fråga vi noga bevakar. Jag understryker: Det är en uppfattning som regeringen tagit redan vid tidigare ställningstagande.

Vår utgångspunkt är att det ska följa de rådsslutsatser som antogs för ungefär ett år sedan, med en betydligt skärpt skrivning för vad som ska gälla för fiskepartnerskapsavtalen. Det är vår utgångspunkt, och det är vi också väldigt tydliga med. Jag tar alltså till mig det som sägs, och regeringen har också en tydlig syn på avtalet med Marocko. Det gäller även här att det inte är ordförandeskapet i sig som styr detta, utan det är ett initiativ från kommissionen att ta fram förslaget. Vi får alltså återkomma när det kommer upp till behandling.

Jag kan bara instämma i och understryka det som Pyry Niemi tar upp beträffande utkast. Även det är en fråga där Sverige varit drivande i de diskussioner som förts, bland annat när det gäller avtalet om Skagerrak tillsammans med Norge och Danmark.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under denna punkt.

Vi går vidare till punkt 4, EU–Norge – bilaterala diskussioner. Även det är en informationspunkt.

Anf. 61 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Detta är som sagt en informationspunkt på rådet och avser förhandlingsresultatet mellan EU och Norge om årets fiskemöjligheter på gemensamma bestånd i Nordsjön och Skagerrak.

Den svåraste frågan har rört det utbyte av fiskemöjligheter som sker i Nordsjön, där Norge erbjuder EU arktisk torsk. Här finns en obalans inom EU mellan de länder som vill ha den arktiska torsken och de länder som får betala tillbaka till Norge för detta utbyte med sina kvoter för annan fisk.

Förutom bytesbalansen har en annan svår fråga varit översynen av förvaltningsplanerna för nordsjösill och torsk. Parterna kunde inte enas om nya planer för något av dessa bestånd. Däremot kunde man enas om att rådfråga Internationella havsforskningsrådet om förslag till nya pla-

ner. För torsken enades parterna om att tillsätta en arbetsgrupp för att harmonisera det tekniska regelverket i Nordsjön i syfte att minska utkastet. Även för sill i Skagerrak enades parterna om att tillsätta en arbetsgrupp för att finna en mer långsiktig metod för de två aktuella sillbestånden i området.

Ytterligare en svår fråga har rört förhandlingen om ett nytt tillträdesavtal för Skagerrak. Många tekniskt komplicerade komponenter ingår i avtalet. Dessa förhandlingar kunde inte slutföras utan kommer att fortsätta under året, och under tiden kommer tillträde mellan svenska, danska och norska vatten tillfälligt att förlängas.

Som jag sade inledningsvis är detta en informationspunkt på rådet, så ingen diskussion förväntas äga rum.

Anf. 62 KEW NORDQVIST (MP):

Eftersom regeringens prioritering har varit att uppnå maximalt hållbart uttag, MSY, för alla bestånd har vi en liten anmärkning eller kommentar. Det gäller torskfisket. Torskfisket ligger högre än Ices rådgivning i Skagerrak och Nordsjön. Likaså ökar man kvoterna för rödspotta i Skagerrak och vitling i Skagerrak och Kattegatt mer än vad Ices tillåter.

Vi har också en annan kommentar, nämligen att vi tycker att det är anmärkningsvärt att EU och Norge tillsammans lägger beslag på 80 procent av den maximala makrillkvoten, trots att man vet att Island och Färöarna fångar mycket makrill. Vi vill peka också på detta.

Jag har även en kommentar när det gäller maximalt hållbart uttag. Vi anser att man ska ha ett maximalt hållbart uttag men att det ska finnas en liten marginal.

Den marginalen tog landsbygdsminister Eskil Erlandsson upp här i maj, då han sade: På frågan hur vi kan införliva MSY i EU:s gemensamma fiskeripolitik anser regeringen att det är viktigt att säkerställa att de levande marina biologiska resurserna återupprättas till och upprätthålls på nivåer som innebär att bestånden ligger över maximalt hållbara uttag senast 2015.

Vi skulle vilja se att man i förslaget till svensk ståndpunkt trycker på ”över maximalt hållbara uttag”.

Anf. 63 PYYRI NIEMI (S):

Jag har två medskick. Det ena gäller att EU och Norge inte kunde enas om en översyn av förvaltningsplanen för torsk och sill och att EU och Norge då kom överens om att rådfråga Internationella havsforskningsrådet om förslag till reviderade planer för dess bestånd. Det där är, om man ska vara diplomatisk, lite flummigt. Det är en sak att diskutera och konsultera, men jag tycker att regeringen ska vara observant på detta så att man inte bara rådfrågar utan verkligen tar till sig vad Internationella havsforskningsrådet säger i de här sammanhangen och gör verkstad av det och inte bara fortsätter att förhandla. Det tycker jag är en viktig signal.

Det andra, som kanske bekymrar mig lite mer, är tillträdesavtalet för fisket i Skagerrak. Det är väldigt viktigt att det sätts ett slutdatum för de fortsatta förhandlingarna så att de inte fortsätter att löpa utan att det blir ett konkret förslag ganska tidigt. Det är också viktigt att EU-nämnden skyndsamt får veta när, var och på vilket sätt det sker.

Avtalet har gällt sedan 1966, och det är klart att det måste revideras. Det har vi all respekt för. Men det får inte fortsätta att dras i långbänk, för då är risken stor att det inte blir någonting. Det kan bli ett ganska dåligt avtal i slutändan om man så att säga tvingas till det.

2012/13:20

25 januari

Anf. 64 LARS OHLY (V):

Jag vill särskilt instämma i Kew Nordqvists sistnämnda synpunkt om detta med maximalt hållbart uttag. Det kommer inte att vara hållbart om man inte underskriver det väsentligt. Därför måste det finnas en marginal.

Jag har förstått att det här är en diskussionspunkt där man inte förutser någon diskussion. Det är dock viktigt att man framhåller att alla sådana här överenskommelser måste innehålla en marginal utifrån beprövad vetenskap, och den är lägre än maximalt hållbart uttag.

Anf. 65 PYRY NIEMI (S):

Jag vill bara instämma i vad Kew Nordqvist och Lars Ohly har sagt, också det sistnämnda.

Anf. 66 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Regeringen har drivit frågan om MSY väldigt hårt i alla diskussioner vad gäller både förvaltningsplaner och den gemensamma fiskeripolitiken.

Som nämnden känner till valde landsbygdsministern och regeringen att rösta nej till den gemensamma fiskeripolitiken i det beslut som fattades i juni, därför att vi ansåg att förslaget inte tog tillräcklig hänsyn till MSY vad gäller tidpunkten och ambitionen att uppnå MSY. Jag kan försäkra nämnden att det här är en fråga som Sverige driver hårt. Vi valde som sagt att rösta nej till den partiella överenskommelsen i juni. Det är alltså en fråga som regeringen har drivit hårt, och jag kan försäkra att det också görs fortsatt i diskussionerna om de olika bestånden.

När det gäller Kew Nordqvists frågor om de olika bestånden ska självklart också där, i linje med vår syn på MSY, den vetenskapliga rådgivningen beaktas och tas hänsyn till när man fattar besluten om förvaltningsplanerna för de olika arterna.

Slutligen delar vi Pyry Niemis uppfattning vad gäller att få tillträdesavtalet klart så snabbt som möjligt. Det har från svensk sida tagits flera initiativ. Vi höll också ett ministermöte i Sverige för ett år sedan mellan de nordiska ministrarna för att markera att vi vill driva på för att få avtalen färdiga.

Regeringen driver på för att få avtalen på plats så snart som möjligt.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statssekreteraren för informationen under den punkten och går vidare till punkt 6, Reformpaketet för den gemensamma fiskeripolitiken. Det är en ny fråga och en diskussionspunkt.

Anf. 68 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Inför rådet på måndag den 28 januari önskar det irländska ordförandeskapet veta om medlemsstaterna kan ställa sig bakom deras tidsplan samt bedömning av vilka huvudsakliga frågor som kommer att kräva

särskild politisk uppmärksamhet i rådet. Ordförandeskapets tidsplan syftar till en politisk överenskommelse, som man ska kunna nå senast i juni 2013, om alla tre förordningar som ingår i reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Marknadsordningen kommer att diskuteras i ett trepartssamtal i februari, varpå förhandlingarna beräknas leda till en politisk överenskommelse vid rådets möte i april.

Tidsplanen ställer krav på ett omfattande arbete i rådet under våren för att medlemsstaterna dels ska kunna enas om ett förhandlingsmandat inför förhandlingarna med parlamentet, dels komma fram till en överenskommelse med parlamentet.

Regeringen tycker att det är viktigt att få det nya regelverket på plats så snart som möjligt och välkomnar därför ordförandeskapets ambitiösa målsättning och tidsplan. Regeringen delar även ordförandeskapets syn vad gäller vilka huvudsakliga frågor som är utestående och som kräver en närmare politisk distinktion. Frågorna gäller utkastförbudet, institutionernas ansvarsområde i relation till de fleråriga planerna, kopplingen till miljölagstiftningen samt kriterierna för fördelning av Havs- och fiskerifondens medel till medlemsstaterna.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i ärendet.

Vi går vidare till punkt 7, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om vissa tekniska åtgärder och kontrollåtgärder i Skagerrak, och så vidare. Det är en ny fråga för nämnden och en diskussionspunkt.

Anf. 70 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Det förordningsförslag som nu ligger på bordet återspeglar överenskommelsen mellan EU och Norge om tekniska regleringar, kontroll och utkastförbud i Skagerrak. Överenskommelsen ska genom denna förordning införas i EU:s lagstiftning.

Bakgrunden till förslaget är att Skagerrakavtalet som ingicks mellan Sverige, Danmark och Norge 1966 har upphört att gälla. Enligt detta regelverk kunde de tre länderna fiska i varandras vatten med sina egna regler. Nu när avtalet har upphört att gälla kommer norska regler att gälla i norska vatten och EU:s regler i EU:s vatten.

Sverige, Danmark och Norge har dock velat fortsätta att ha tillträde till fiske i varandras vatten intill fyra nautiska mil. För att kunna fortsätta detta traditionella och gränsöverskridande fiske i Skagerrak var det viktigt att harmonisera reglerna för fisket för att undvika att fiskare behöver fiska i enlighet med olika regler i olika delar av Skagerrak.

Framför allt i fråga om utkast av fisk har EU och Norge haft olika regelverk. Förslaget innebär att utkastförbud införs för de mest kommersiella arterna. För att utkastförbudet ska kunna fungera i praktiken krävs en översyn av hela regelverket för fiske i Skagerrak vad gäller både redskap och kontroll. Det förslag som EU och Norge enats om ska nu införas i EU:s lagstiftning och kommer att diskuteras på rådsmötet. För att vägleda debatten har ordförandeskapet ställt frågor angående kameraövervakning och huruvida ministrarna är positiva till regionalisering.

Förslaget har mött en del motstånd från övriga medlemsländer. Framför allt gäller det förslaget om kameraövervakning. Regeringen anser att det är viktigt att förordningen kan antas så snart som möjligt för att underlätta för det gränsöverskridande och traditionella fisket i Skagerrak. Norge har infört dessa regler sedan den 1 januari i år. Svenska fiskare är därmed redan skyldiga att följa regelverket om de ska fiska i norska vatten.

När det gäller ordförandeskapets frågor anser regeringen att ett fullt dokumenterat fiske är en viktig förutsättning för att kontrollera att utkastförbudet efterlevs och att samtidigt få bättre kunskap om fiskets påverkan på bestånden. Ett system med kameraövervakning måste dock vara förenligt med medlemsländernas krav på integritetsskydd. Regeringen är också positiv till tekniska lösningar som kan säkerställa efterlevnaden av utkastförbud, såsom ökad selektivitet i trålredskapen.

Vad gäller ordförandeskapets andra fråga, om regionalisering, anser regeringen att det är nödvändigt att anpassa fiskeriförvaltningen efter lokala förutsättningar vad gäller både fiskets bedrivande och ekosystemen.

Anf. 71 KEW NORDQVIST (MP):

Vi stöder naturligtvis regeringens linje när det gäller utkastförbud. Vi stöder också regeringens linje när det gäller kameraövervakning och att integritetsskyddet ska beaktas.

Vi tycker att det är viktigt att Sverige verkar för minimimått som ligger på en sådan nivå att fisken har hunnit leka minst en gång. Som sades är det också viktigt med måtten på de selektiva i redskapen.

Anf. 72 JOHNNY SKALIN (SD):

Kommer det att bli någon kameraövervakning eller inte, med tanke på integritetsskyddet?

Anf. 73 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Vad gäller kameraövervakning är det inget som jag i dag kan svara på eftersom det pågår en förhandling om hur det ska utformas. För svensk del är det som jag sade viktigt att vi hittar ett system som kan begränsa utkastet, vilket i sig är en viktig fråga, men självklart är också integritetsskyddet en väldigt viktig fråga.

Här pågår en diskussion. Jag kan i dag inte svara på vilket slutresultatet blir.

Anf. 74 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Därmed lämnar vi punkt 7 och går vidare till punkt 8, Ordförandeskapets arbetsprogram och färdplanen för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken. Det är en informationspunkt men möjligen också en diskussionspunkt.

Anf. 75 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Ordförande! Redan under den första punkten nämnde jag ordförandeskapets program vad gäller fiske. Jag nämnde då också jordbruksdelen och att man även där siktar på en överenskommelse till i juni. Jag har egentligen inget mer att tillägga på den här punkten.

Anf. 76 ORDFÖRANDEN:

Är det en diskussions- eller informationspunkt, enligt er mening?

Anf. 77 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Det är en information från ordförandeskapet om deras tidsplan och tankar under ordförandeskapet, så det är en informationspunkt.

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

Då tackar nämnden för informationen under punkt 8.

Vi går vidare till sista punkten på den kommenterade dagordningen, punkt 9, Övriga frågor. Vi börjar med punkt 9 a, Iakttagande i medlemsstaterna av direktivet om grisars välbefinnande: genomförandet av hållning av suggor i grupp. Det är en informationspunkt.

Anf. 79 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Ordförande! Det finns flera punkter under punkt 9, Övriga frågor, och jag är beredd att svara på frågor om det finns några sådana.

Anf. 80 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Herr ordförande! Jag har ett medskick, för i de här sammanhangen tror jag mig veta att det ibland kommer upp någon form av resonemang vid bordet. Det är då oerhört viktigt att statssekreteraren framhåller vikten av att de regelverk som vi har efterföljs. Vi har sett det när det gäller värphönsen och burarna, vi har sett det när det gäller fixeringen av suggor, och nu är det dräktiga suggor som vi talar om.

De har haft tio år på sig att implementera det nya programmet för att det inte ska lämnas utrymme för några undantag, eftersom det är en viktig konkurrensfråga inte minst för Sverige som lever upp till regelverken.

Anf. 81 PYYRI NIEMI (S):

När det gäller punkt a kan jag inte nog instämma i och betona att det är jätteviktigt att Sverige är en aktiv part och följer upp det här, inte bara konkurrensvillkoren utan också djurvälståndssituationen. Har man haft tio år på sig gäller det verkligen att kunna hantera den här frågan. Det är en ganska lång respittid för att fixa till det.

Jag har en fråga som gäller punkt b om skolfrukterna. Det handlar om omfattande summor pengar som betalas ur EU:s budget. Jag vet att Sverige har sagt nej till detta, och det är bra. Jag tycker att vi ska fortsätta att vara en väldigt aktiv negativ part när det gäller detta, för det är ett häpnadsväckande indirekt produktionsstöd för avsättning av frukt som inte skulle säljas på den kommersiella marknaden.

Anf. 82 LARS OHLY (V):

Jag vill instämma i Pyry Niemis synpunkter vad gäller både suggorna och frukten.

Sedan tänkte jag lyfta upp den sista övriga frågan om frihandelsavtalet med Singapore. Jag antar att det inte är Landsbygdsdepartementet som har ansvar för den frågan i regeringen.

Singapore är en ganska hård enpartistat där det finns oerhörda brister i fråga om mänskliga rättigheter och demokratiska fri- och rättigheter. Jag är väldigt tveksam till frihandelsavtal med den typen av stater över huvud taget. Just Singapore är ett land som jag anser att man i möjligaste mån bör undvika att gynna, så som den politiska situationen i landet ser ut.

Anf. 83 KEW NORDQVIST (MP):

När det gäller suggorna delar jag Bengt-Anders Johanssons, Pyry Niemis och Lars Ohlys uppfattning.

Jag begärde ordet också för att påpeka att Singapore är en diktatur, så att vi är medvetna om det.

Anf. 84 BÖRJE VESTLUND (S):

Den första delen av Lars Ohlys inlägg kan jag instämma i. Jag utgår från att denna fråga är en fråga för näringsutskottet och inte för jordbruksdelen. Det jag kan läsa fram är att man ska få information om just jordbruksdelen, och med det får jag väl vara lugn.

Anf. 85 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Jag kan ta punkterna i tur och ordning.

Vad gäller frågan om grisarna och djurskyddsreglerna för dem delar jag nämndens syn att det är viktigt att de efterföljs. Sverige har varit föregångare och pådrivande för att få detta på plats. I den svenska djuruppfödningen uppfylls redan alla dessa hårt ställda krav, och det är ytterst angeläget att övriga länder lever upp till de kraven – av djurskyddsskäl och självklart också av konkurrensskäl.

Skolfrukten har Sverige haft en kritisk syn på. Jag tror att vi från svensk sida har en enig syn på hanteringen av det.

Punkten om frihandelsavtal med Singapore är, som Börje Vestlund nämnde, en information till jordbruksministrarna vad gäller de delar som innehåller jordbruksaspekter, vilka i sig är mycket begränsade just när det gäller Singapore. Det sker alltså en information.

Det har getts information om dessa avtal till EU-nämnden av handelsministern i november. Den information jag har är att man inför ett slutligt ställningstagande till dessa avtal återkommer till nämnden för att kunna diskutera dem.

Anf. 86 ORDFÖRANDEN:

Då återstår det bara för oss att tacka så mycket och önska statssekreterare Kindbom med medarbetare en trevlig helg.

Innehållsförteckning

1 § Utrikes frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	1
Anf. 3 BÖRJE VESTLUND (S)	3
Anf. 4 BODIL CEBALLOS (MP)	3
Anf. 5 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	3
Anf. 6 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 7 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	4
Anf. 8 BÖRJE VESTLUND (S)	4
Anf. 9 LARS OHLY (V).....	4
Anf. 10 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	5
Anf. 11 BODIL CEBALLOS (MP)	5
Anf. 12 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	5
Anf. 13 PATRIK BJÖRCK (S).....	5
Anf. 14 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	6
Anf. 15 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 16 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	6
Anf. 17 BÖRJE VESTLUND (S).....	6
Anf. 18 LARS OHLY (V).....	7
Anf. 19 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	7
Anf. 20 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 21 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	7
Anf. 22 LARS OHLY (V).....	8
Anf. 23 BODIL CEBALLOS (MP)	8
Anf. 24 BÖRJE VESTLUND (S).....	9
Anf. 25 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	9
Anf. 26 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 27 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	9
Anf. 28 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 29 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	11
Anf. 30 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 31 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	11
Anf. 32 LARS OHLY (V).....	12
Anf. 33 BODIL CEBALLOS (MP)	12
Anf. 34 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	12
Anf. 35 BODIL CEBALLOS (MP)	12
Anf. 36 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	12
Anf. 37 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 38 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	13
Anf. 39 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 40 JOHNNY SKALIN (SD)	14
Anf. 41 LARS OHLY (V).....	14
Anf. 42 DÉsirÉE PETHRUS (KD).....	14
Anf. 43 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	15
Anf. 44 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 45 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	16
Anf. 46 ORDFÖRANDEN	16
Anf. 47 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	16
Anf. 48 ORDFÖRANDEN	16

Anf. 49	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	16	2012/13:20
Anf. 50	ORDFÖRANDEN	17	25 januari
Anf. 51	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	17	
Anf. 52	ORDFÖRANDEN	17	
2 §	Jordbruk och fiske.....	18	
Anf. 53	ORDFÖRANDEN	18	
Anf. 54	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	18	
Anf. 55	ORDFÖRANDEN	18	
Anf. 56	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	18	
Anf. 57	LARS OHLY (V)	18	
Anf. 58	PYRY NIEMI (S)	19	
Anf. 59	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	19	
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	19	
Anf. 61	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	19	
Anf. 62	KEW NORDQVIST (MP)	20	
Anf. 63	PYRY NIEMI (S)	20	
Anf. 64	LARS OHLY (V)	21	
Anf. 65	PYRY NIEMI (S)	21	
Anf. 66	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	21	
Anf. 67	ORDFÖRANDEN	21	
Anf. 68	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	21	
Anf. 69	ORDFÖRANDEN	22	
Anf. 70	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	22	
Anf. 71	KEW NORDQVIST (MP)	23	
Anf. 72	JOHNNY SKALIN (SD).....	23	
Anf. 73	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	23	
Anf. 74	ORDFÖRANDEN	23	
Anf. 75	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	24	
Anf. 76	ORDFÖRANDEN	24	
Anf. 77	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	24	
Anf. 78	ORDFÖRANDEN	24	
Anf. 79	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	24	
Anf. 80	BENGT-ANDERS JOHANSSON (M)	24	
Anf. 81	PYRY NIEMI (S)	24	
Anf. 82	LARS OHLY (V)	25	
Anf. 83	KEW NORDQVIST (MP)	25	
Anf. 84	BÖRJE VESTLUND (S).....	25	
Anf. 85	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	25	
Anf. 86	ORDFÖRANDEN	25	